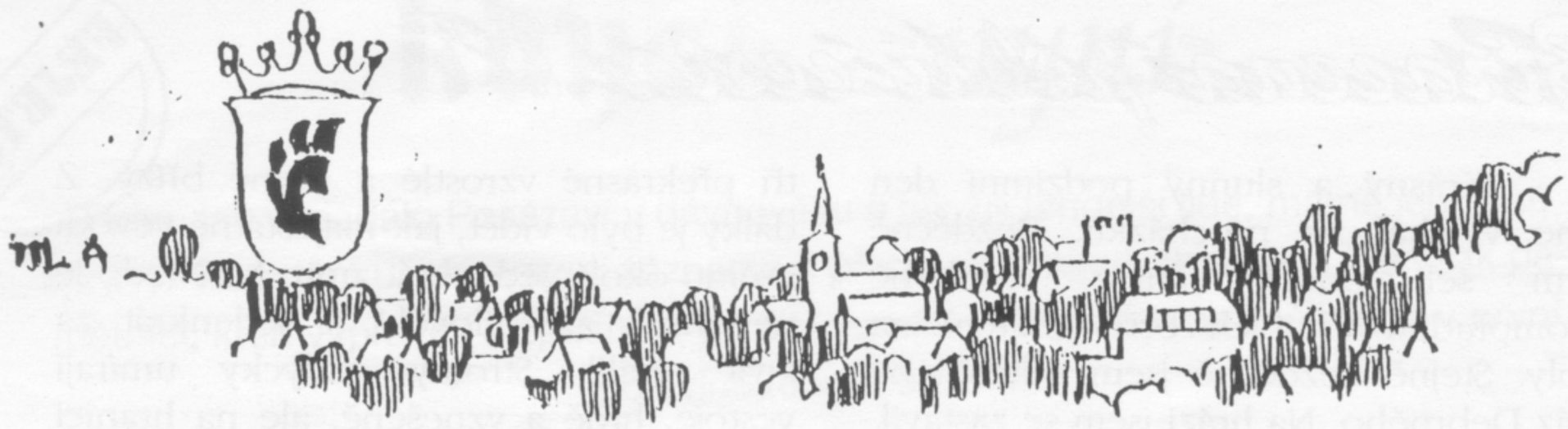

Pyšelský zpravodaj

prosinec 1992 cena 5,- Kčs

Vážení spoluobčané

Blížící se vánoční svátky a konec občanského roku nás vede k hodnocení uplynulého období nejen v životě vlastním, ale hodnotíme i prostředí ve kterém žijeme. Nemůžeme však zůstat jenom u hodnocení. To by bylo příliš málo. Bylo by to pouze konstatování, že se nám něco podařilo nebo nepodařilo, že se nám něco líbí či nelíbí. My však chceme něco víc. Toužíme po tom, aby se nám žilo lépe, aby náš život byl radostnější . To však předpokládá, že po hodnocení bude také následovat předsevzetí, kterým si stanovíme, co uděláme pro to, abychom se opakovaně nedopouštěli poznaných chyb a neznepříjemňovali život sobě a svému okolí. Uskutečnění tohoto předsevzetí je však úkol nejtěžší. Znamená to, aby každý z nás byl náročný a přísný v první řadě sám na sebe, aby každý z nás plnil své povinnosti tak, jak mu přísluší podle jeho společenské a sociální role. Při posuzování druhých buďme spravedliví, ale zároveň shovívaví. Buďme si vědomi toho, že klíče k radostnějšímu životu nejsou jen v materiálních hodnotách, ale, a to především, ve vztahu člověka k člověku, ve vztahu, který je prost nezájmu, závisti, zášti, pomstychtivosti a podobných vlastností, ale naopak je naplněn snahou o porozumění, ochotou k pomoci i za cenu osobní oběti, řečeno jedním slovem, láskou.

Přeji Vám všem radostné a láskyplné prožití vánočních svátků, jakož i načerpání nových duševních a tělesných sil, aby se Vám podařilo splnit předsevzetí a přání, která máte.

Mgr. Vladimír Paclík
starosta

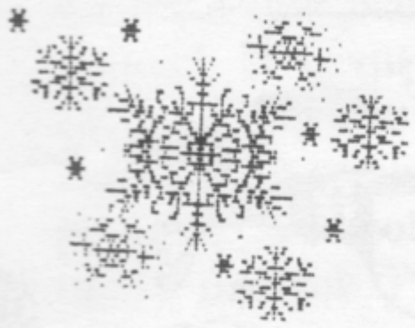

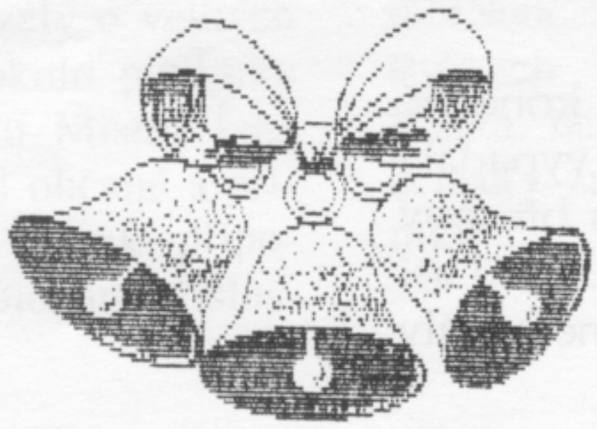

Ztracená polní cesta ?

FEJETON

Krásný a slunný podzimní den mne vylákal na procházku. Bezděčně jsem šel podél silnice vroubené stromořadím zlatitých bříz směrem na Doly. Stejně bezděčně jsem odbočil na hráz Debrného. Na hrázi jsem se zastavil. Kam dál ? A tehdy se mi vynořila odněkud vzpomínka na události před pěknou řádkou let. I tehdy jsem stál na stejném místě a také to bylo na podzim. Mám totiž pyšelské podzimy nesmírně rád. Po hrázi přicházela dvojice. Velice stará a šedivá paní s malou holčičkou - snad vnučkou. Již z dálky jsem slyšel, jak spolu hovoří o Debrném. Stará paní vyprávěla o tam, jak se za mlada v Debrném koupávala a dodala : "Vidíš, jaký je tu teď svinčík !" Dal jsem jí za pravdu. Bylo to v době, kdy tehdejší národní výbor povolil jakési fabrice skládku pod Debrným. Šel jsem po hrázi dál rozhodnut, že budu pokračovat po důvěrně známé polní cestě vedoucí na Šibenici. Velice brzy jsem byl ale rozčarován. Cesta ani ne po 200 m končila do ztracena a dál neudržované mez jen místy naznačovala, kudy kdysi polní cesta vedla. Bývala to krásná polní cesta. Sveřepě jsem ale pokračoval. Došel jsem konečně k místu, kde v hlubokém úvoze se cesty rozcházely. Doprava ve směru na Nespeky a doleva k Šibenici. Tady přece někde musí být Hanzlův kříž ? Konečně jsem ho s potížemi našel. Stál zcela zarostlý v křoví, a kdo o něm z dřívějších dob nevěděl, určitě by ho minul bez povšimnutí. Při tom jde o pyšelskou historickou památku. Nesvaloval bych vinu jenom na kolektivizaci našeho zemědělství, ale i na obecný nezájem minulé i dnešní generace. Náš uspěchaný život snad ani nedá možnost zamyslet se nad tou krásou kolem. Je to veliká škoda.

Od Hanzlova kříže jsem se konečně dostal až k Šibenici. Tehdy vypadala trochu jinak. Dnes je tu vysazen březový háj, který pokrývá celý vrcholek. Před asi 15ti lety byl vrcholek holý a na něm stály tři překrásné vzrostlé a rovné břízy. Z dálky je bylo vidět, jak majestátně vévodí svému okolí. Jedenkrát zmizely. Nikdo je neporazil, ale "člověk" je jedenkrát za živa upálil. Stromy vždycky umírají vestoje, hrdě a vznešeně, ale na hranici zapálené nějakým necitou se jim jistě umíralo těžko. Je to velké provinění proti přírodě rozdělat pod takovými krásnými stromy ohníček a v něm je pak nechat bez pomoci uhořet. Jde přece také o živou věc, která však svoji bolest nedokáže vykřičet do okolí. Se smutkem jsem si zavzpomínal na tehdejší událost. Šibenice byla a zřejmě bude až do konce mého života mým nejzamilovanějším místem zdejšího okolí. Snad proto je možné ji vidět na mnoha mých obrazech. Odtud kdysi vedla úzká polní cestička směrem ke kapličce na okraji Obory. Ta se také někam ztratila, když posedla naše zemědělství fantasmagorie rozorávání mezí. Tato cestička, která dovolovala pohodlný příchod od kapličky na Šibenici, jakoby uzavírala celý okruh krásné procházky. Kaplička s pohodlnou lavičkou a výhledem na údolí k Nespekům přece jenom dává naději, že postupně dokážeme vrátit našemu okolí to, co jsme mu v minulosti vzali. Možná !

Je okolo nás mnoho míst, která jenom za posledních 20 let jakoby zmizela a zůstávají jen v našich vzpomínkách. Měli bychom se pokusit je postupně obnovit. Budeme-li snad méně jezdit jen auty a také chodit pěšky po našem okolí, uvidíme, co všechno jsme přírodě zatím dlužni.

ing.Václav Vitanovský

kdysi a nyní

O tom, jak vypadalo Posázaví v dávnověku a jak žili tehdejší lidé, máme jen kusé zprávy. Více nám už prozrazují záznamy o předcích z minulých století. Žijí však pamětníci, kteří vypravují o způsobu, jak to vypadalo v Pyšelích na začátku a v první polovině tohoto století.

Život na venkově se od tohoto období změnil pronikavě, v mnohém více než za celá staletí předtím. Před několika desetiletími byl ještě slyšet z pyšelských domků klapot ručních tkalcovských stavů, byli zde kováři, truhláři, zámečníci, kolář, bednář, krejčí i švadleny, klempíř, pokrývači, sklenář, podomní obchodník i lihovarník. Mnohdy přecházela dovednost na syny a vnuky po generace. Na náměstí v každém domě byl obchod nebo dílna. Protože řemeslo a obchodování nevynášelo, téměř u každého domu bylo malé hospodářství: drůbež, kozy, prase, kráva, někde i koně. Většina obyvatel byli chalupníci a drobní rolníci. Za domy byly malé pruhy polí a luk oddělené mezemi. Vinuly se tudy polní cesty a kde byly úvozy, tam voněla mateřídouška, kartouzek, svízel, a zpívali cvrčkové. Skřivánci se vznášeli nad lány upravenými jako zahrady. Než se došlo ze zahrad k lesu, vylétlo několik hejn koroptví, bylo slyšet křepelku, přes cestu přeběhlo několik zajíců a z lesa se ozývali bažanti. Lesy byly bez býlí a kopřiv, byly vymetené, protože se tam chodilo na drobné dříví a klestí, kterým se doma topilo. Paseky byly vyžaté, právě tak jako meze u cest. Silnice spravovali denně cestáři. Z rybníků bylo večer slyšet kuňkání žab a okolo vánoc při výlovu přímo na hrázi se prodávali kapři.

Na náměstí, které zcela ojediněle má trojúhelníkový půdorys, ožíval ruch zvláště o nedělích a svátcích. Přicházeli svátečně oblečení lidé i z okolí a po obřadech v kostele postávali v hloučcích, živě spolu rozmlouvali a sdělovali si starosti a radosti. Při tom zřetelně oddělovali sváteční dny od všedních dní. Náměstí obcházely o velkých svátcích církevní průvody, okolo pomníku začínala slavnost na památku Mistra Jana Husa. Tady se shromažďovali občané a připomínali si osvobození, Den matek, připomínku padlých. Přicházeli krojovaní příslušníci různých spolků, legionáři v uniformách, četníci, kteří zde měli výcvikové středisko pro služební psy, školáci se svými učiteli, takže prostor náměstí byl plný. Obec uspořádala i den brannosti za účasti představitelů spřátelených států, vojáci předvedli boj spolu s náletem letectva. V Pyšelích před první válkou měli i židé svoji synagogu.

V Pyšelích působilo několik spolků a sdružení. Hasiči s pravidelnými cvičeními, sokolové cvičili denně od žáků přes dorost až po dospělé, jeden čas hráli závodně házenou. Na Radnici se scházelo Sdružení katolické mládeže, o zvelebení obce se staral Okrašlovací spolek. S.K. Pyšely měl dvě jedenáctky a dočasně hrál hokej. Ve škole bylo loutkové divadlo, někdy bylo slyšet mužský pěvecký sbor, dechová kapela byla početná, dokonce byl sestaven orchestr, který doprovázel zpěv operet. O slavnostech některé řemeslné cechy vyrukovaly s prapory. Několikrát do roka se hrálo divadlo střídavě na třech jevištích. Také bylo možno vidět divadelní představení v přírodě - v Zátiší. A kolik to bylo tanečních zábav, bálů, šibřinek, besídek pro děti a jiných vystoupení. Vyučovalo se hře na housle i na jiné nástroje. Jistě že jednotlivé spolky si konkurovaly, hašteřily se, ale tím se snažily, aby byly lepší než sousedé.

Kdo dnes poslechne v podletní večer tahací harmoniku a zpěv děvčat a chlapců pod jednou z mnohých lip na náměstí, kdo uslyší radostný jásot z poslední svážené úrody o dožínkách? A bude si ještě někdo moci zatancovat v krojích českou besedu na hřišti? Sehnali by se dnes /při stejném počtu obyvatel jako kdysi/ nadšenci, kteří by téměř současně s Prahou nacvičili a provedli v Pyšelích operetu, nebo Čapkovo drama Matka, nebo i za přísné kontroly německé censury za protektorátu Nerudův Trojúhelník?

Proměna v pospolitém životě, která proběhla v tomto století je nesmírná. Vyhloubily se propasti, mnoho se vytratilo ze života našich dědů a pradědů. Je mnoho ztrát a křivd, ale jedna z osudových je ztráta kontinuity: Byla porušena a vymazána staletá zkušenost ve zvycích a obyčejích, v dovednostech a posloupnosti civilizace i kultury. Objevila se jako důsledek tohoto přervání velká uzavřenost, izolovanost, vzdálily se rodiny od sebe navzájem, míra zodpovědnosti pro obec je pak malá, smysl pro sdružování, svépomoc a solidaritu vázne a bylo to vše rozoráno s mezemi, alejemi a hájky. Rozsah a rozmanitost spolu se zapojením se značného počtu obyvatel do dění obce je malé a pak jsme svědky šedivé jednostrannosti místo pestrobarevné louky. Necháváme se vést a vláčet pasivně, a aktivně vyvíjíme malé úsilí, které stmeluje obecenství obyvatel obce a je malým, ale důležitým stupněm doma obohacovat národní a státní ideu.

MUDr.Vladimír Rádl

Z obecního úřadu :

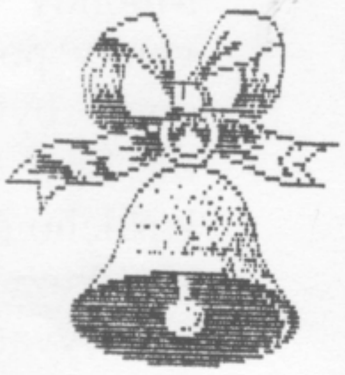

Veřejné zasedání obecního zastupitelstva za účelem hodnocení činnosti OÚ v roce 1992 a stanovení úkolů pro rok 1993 se uskuteční v pátek 29.ledna 1993 v 19^{30} h v sokolovně.

kvalifikační zkoušky - příležitost pro podnikatele

Koncem listopadu 1992 vešla v platnost tolik očekávaná vyhláška č.525/92 Sb., k provádění kvalifikačních zkoušek nahrazujících odbornou způsobilost pro provozování některých živností. Podnikatelé či zájemci o podnikáním,kteří nesplňují některé ustanovení §21 odst.(1) živnostenského zákona a nemohou prokázat odbornou způsobitost výučním listem či stanovenou délku praxe v oboru pro výkon živností řemeslných a v rozsahu stanoveném přílohami živn.zákona též pro výkon živností vázaných a koncesovaných, mohou složením kvalifikační zkoušky dle výše uvedené vyhlášky získat doklad, nahrazující doklady předepsané zákonem.

Zájemci nechť se hlásí u Okresního živnostenského úřadu Praha-východ, nám.Republiky 3, Praha 1, kde jim budou poskytnuty informace a umožněn výběr příslušného učiliště.

Předběžné informace lze podat i na tel. 261 389.

ing. Venuše Jandová, ŽÚ

INZERCE :

Matka s dospělým synem hledají podnájem zde v Pyšelích. Stačí nám dvě místnosti.
Adresa : Eva Matanovičová, Čtyřkolská 251, Pyšely

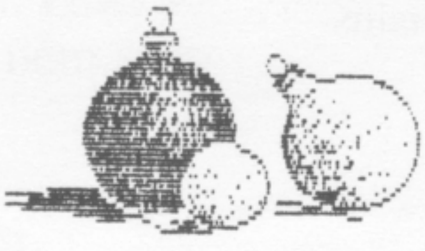

Společenská kronika

Blahopřejeme :

Zuzana Pechová	Pyšely 23	2.12.1912	80 let
Anna Krupková	Pyšely 18	11.12.1917	75 let
Miroslava Olšaníková	Pyšely 182	24.12.1927	65 let

U příležitosti Vašeho významného životního výročí Vám přejeme pevné zdraví a dlouhou řadu šťastných let prožitých v kruhu svých rodin.

narodili se :

15.11. **Lukáš Bárta**
rodiče Jan a Monika Bártovi, Pyšely

17.11. **Aneta Rezková**
rodiče Luděk a Eva Rezkovi, Pyšely

sňatek uzavřeli :

Petr Pilát s Monikou Barošovou , 4.12.1992, Pyšely

Do společného života Vám, vážení novomanželé, přejeme pevné zdraví, hodně lásky, štěstí a vzájemného porozumění.

poděkování :

panu JUDr. Ivo Koudelkovi
panu ing. Janu Sládkovi
panu Jaroslavu Čechovi
a bratřím Vlastimilu a Luďkovi Pařízkovým

za nezištnou a obětavou pomoc obci a základní škole

Emanuel Rádl

*1874 Pyšely +1942 Praha

Rádlovi se přestěhovali do Pyšel z Domažlic v polovině minulého století. Zde se jim na náměstí v domě č. 11 narodil syn Emanuel. Chodil do místní školy, do nižšího piaristického gymnasia v Benešově a vyšší gymnasium ukončil maturitou v Domažlicích.Již od mládí sbíral brouky, třídil rostliny a pitval žáby s takovou intensitou, že při studiu na přírodovědecké fakultě v Praze mu byly prominuty některé zkoušky pro jeho uveřejněné vědecké práce. Po skončení studií vyučoval jako středoškolský profesor, ale brzy byl povolán jako docent přírodovědy na universitu. Vrcholem jeho bádání v tomto období je objemná kniha "Dějiny vývojových teorií". Vyšla česky, německy, anglicky a španělsky. Vypořádává se tam především s teorií Darwinovou a jejími neblahými důsledky pro různé vědní obory i pro veřejný život.

Již v přírodovědeckých spisech se nespokojuje s popisem stavby a činností organismů, ale hledá, co znamenají, jaký mají smysl, jaké jsou mezi nimi vztahy ke konečnému cíli života. Když končí knihu o vývoji v biologii, říká: "Pravda není ani na papíře, ani v rozumu, ani v srdci, jest jedině tam, kde všechny tyto věci jedno jsou. A tuto pravdu poznati jest nejvyšším cílem lidským ... a lze ji sdělit příteli."

V období první světové války a společenských katastrof opouští jej zájem o přírodovědu a obrací se cele k filosofii. Zamiluje si moudrost. Byl žákem Masaryka, ale jako jeho i jiné filosofy a filosofické školy přijímal kriticky. Srovnával, doplňoval a otevřeně hlásal své stanovisko. Poukázal na omyly mnoha německých myslitelů, kteří odváděli pozornost od tradičního učení řeckého a křesťanského. Z mnoha knih, které vydal, stojí za zmínku výsledek jeho cesty kolem světa. Ve spise "Západ a východ" srovnává myšlení a kulturu různých zemí a kultur. Kniha "O smyslu našich dějin" přispívá k poznání našich tradic. Shrnutím dlouholetých studií je dvoudílné dílo

"Dějiny filisofie". Od úsvitu vzdělanosti přes starověk, středověk a novověk nás přivádí až k současnosti. V každém odstavci vyčteme Rádlův osobitý rozbor s klady a zápory uzavřený pak vlastním postojem myslitele. Za vrchol pokládá učení středověku zvl. Tomáše Aquinského, kdy vládla jediná pravda pro teorii i praxi. Od té doby dochází k rozštěpení a drobení na mnoho polopravd a nejasností. Závěrem vyjadřuje, že lidské vědění a myšlení ústí do konečné budoucnosti, kde zůstává jen to, co má být.

Emanuel Rádl nebyl uzavřen jen za katedrou, ale účastnil se veřejného života mnoha veřejnými diskusemi, články a polemikami. Je spoluzakladatelem sdružení mladých křesťanů u nás (YMCA), která dodnes působí na celém světě. Byl předsedou ligy, která hájila lidská práva, hájil práva menšin a byl zvláště pro spravedlivé uspořádání vztahů mezi Čechy a Němci ve spise, který je aktuální na obou stranách hranic.

Měl vřelý vztah k rodným Pyšelům. Vracel se sem na prázdninové pobyty a zmínky o našem městečku najdeme v jeho spisech. V úvodu svého díla o smyslu filosofie vzpomíná, jak rozmlouval se svojí matkou, prostou pyšelskou obchodnicí o tom, zda a jaký význam má věda pro běžný praktický život a v knize k otázce o vztahu mezi běžným dělným životem a myšlením se opakovaně vrací.

Dodnes se jeho učení vykládá na fakultách, v Karlových Varech jedna společnost nese jeho jméno a hnutí, které chce vydávat svědectví o spolupráci mezi Čechy a Němci se dovolává Rádlova postoje.

V Pyšelích se také narodil jeho mladší bratr František, který byl dlouho profesorem matematiky na pražské technice. Nejmladší bratr Antonín žil více než 80 let zde a byl činný v mnoha zdejších spolcích obce.

Jako závěr vzpomínání, ocitujme si ze spisu Emanuela Rádla "Útěcha z filosofie", kterou napsal tužkou na smrtelném lůžku několik vět : ... "uchvacuje mne posvátné nadšení, jaké jsem zakoušel, když jsem jako hoch stál v kostele, plničkém svátečně oděných lidí, a všichni zpívali, až okna drnčela a zdi se chvěly zbožnou úctou :Tebe Bože chválíme."

"Narodil jsem se v malinkém městečku s velkým náměstím. Jako hoch jsem ještě prožil doznívání baroka. Vzpomínám, jak v neděli lidé plnili ve svátečním šatě kostel. Po kostele vyšli na náměstí, a skupiny lidí starších, žen i mládeže naplňovaly náměstí, debatujíce a smějíce se. Kam se tento společenský zvyk ztratil? ..... našli jsme snad od té doby krásnější společenskou oslavu?" (než byla církevní a společenská slavení z konce minulého a ze začátku našeho století).

MUDr.Vladimír Rádl

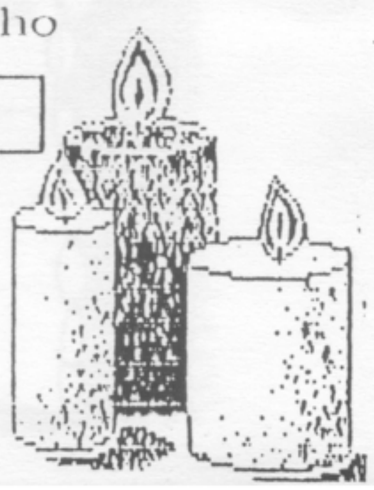

Z tvorby žáků naší školy

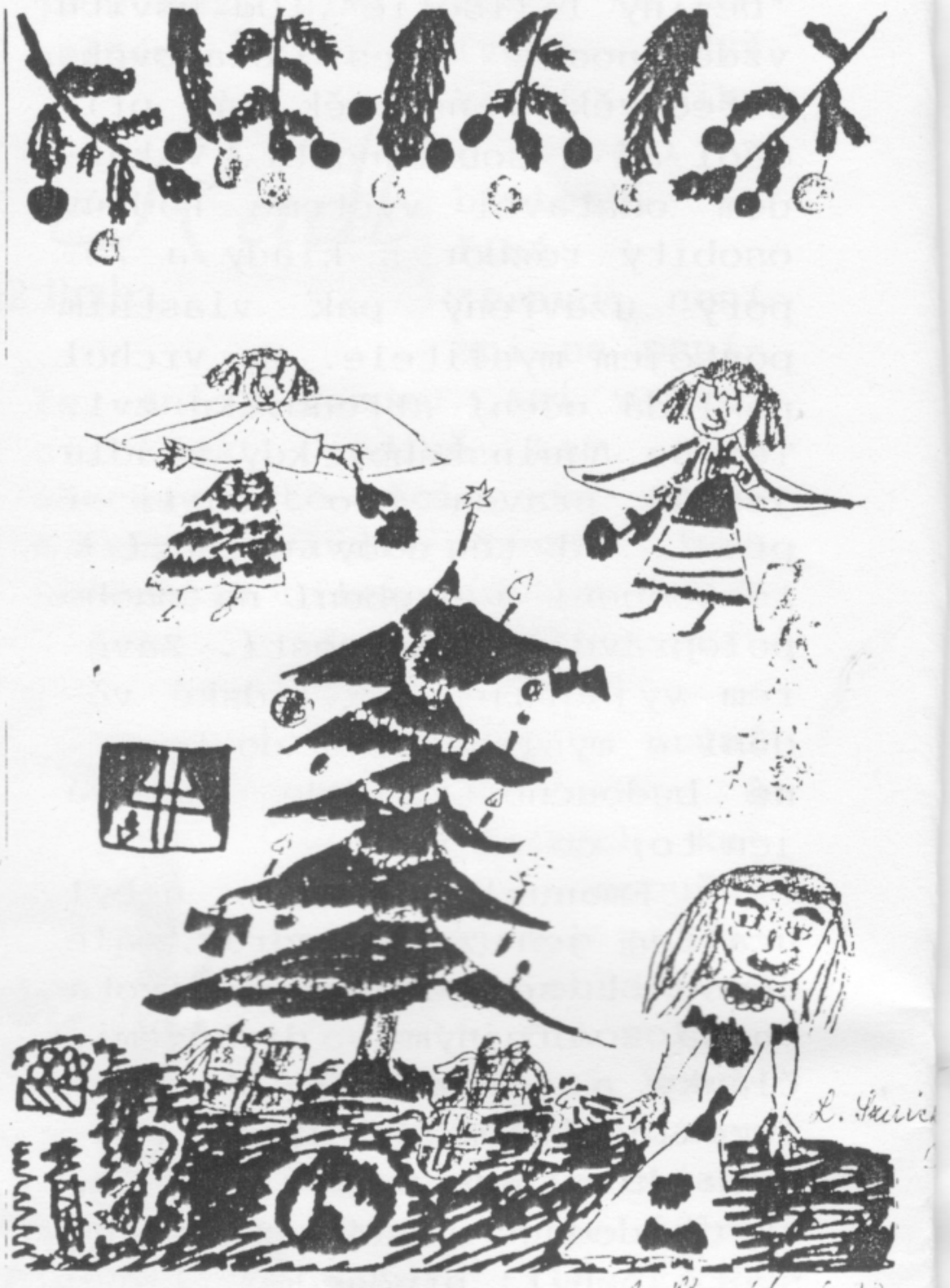

Staré pověsti pyšelské

Tu nejstarší asi znáte všichni : Pokouší se vysvětlit vznik názvu našeho městečka. Dejme na chvíli slovo F.V. Pokornému : "Jméno Pyšely má svůj původ od psaní. Okolo léta 1500 byl prý zde vrchnost svobodný pán z Dubé. Hrad Dubá leží v zříceninách poblíže Komorního Hrádku na levém břehu řeky Sázavy, a ti páni z Dubé byli znamenití v službách králů českých, hned za krále Jana, vévody Lucemburského, pak Karla IV., též za Ferdinanda I., kteréhožto pán z Dubé prý pozval, by jej ráčil navštíviti do téhož nového obydlí, by tomu nově vystavěnému a založenému místu nějaké jméno dáti ráčil. Což když se stalo a císař pán skutečně přijel, jehožto okolní panstvo slavně uvítalo, také se sešli zde bydlící a pán jejich přednesl svou žádost stran téhož jména. Císař pán prý řekl, by na druhý den k němu přišli, že jim to napíše. Kteříž časně ráno všedše do zámku, očekávali. A když vyšel z pokoje jeden vrchnostenský sloužící, s kterýmžto ti obyvatelé byli spřízněni, ptali se, zdali již pán země z lože povstal. A on odpověděl : "Již povstal." A oni mu řekli : "Píše-li ?" A v tom se otevřel pokoj a vyjda pán země s pánem z Dubé ráčil se ptáti téhož sloužícího řka : "Co to nyní ti lidé řekli ?" Odpověděl sloužící : "Oni řekli : Píše-li, to jest jestli již vaše milost jim ráčí psáti to nové jméno." Řekl císař pán : "Tehdy ať se jmenuje zámek a ves Pyšely." Toto, ačkoli se nemůže za jistotu položiti, jen toliko, že staří pyšelští sousedé to mladším tak vypravovali, že to od svých předků slýchali."

Potud tedy pyšelský kronikář. Ve škole jsme se učívali, že každá pověst má své historické jádro. Jak se ukazuje, výjimka potvrzuje pravidlo : Pověst o vzniku jména Pyšely totiž historicky pravdivé jádro nemá! Ostatně i F.V. Pokorný, pyšelský tkadlec a člověk s jen nejzákladnějším školním vzděláním, měl o ní zřejmě své pochybnosti ("...nemůže se za jistotu položiti.").

Ponechme teď stranou chyby tak říkaje faktické.Kolem roku 1500 u nás nevládl Ferdinand I. ale ještě Vladislav Jagellonský. Pyšely kolem roku 1500 nepatřily pánům z Dubé, ale Janu Kulovi z Věřic; páni z Dubé tu vládli až o tři čtvrti století později. Takže ti dva se tady prostě nemohli sejít.

Ještě méně logiky má myšlenka, že nově vzniklé místo by existovalo bez jména a s pojmenováním by se čekalo až na rozhodnutí vrchnosti. To se mohlo stát v případě nějakého nově postaveného hradu, mostu nebo třeba městské čtvrti, jistě však ne v případě vsi, městečka nebo města. Např. České Budějovice, postavené z rozhodnutí českého krále na "zeleném drnu", nečekaly, až je panovník pokřtí, ale prostě převzaly jméno od nedaleké starší vsi. A pokud by i takový případ nastal, že by panovník sám rozhodl o jménu dosud bezejmenného a trpělivě čekajícího městečka, případ Pyšel to určitě není. Slovo "Pyšely" má totiž mnohem starší kořen a daleko prostší vysvětlení.

Jaké ?

Ant. Profous ve svém díle Místní jména v Čechách odvozuje jméno našeho městečka od staročeského slovesa "pyšeti", což byl staročeský název odpovídající dnešnímu "těžce oddychovati, supěti." našem případě je to název zcela na místě : Ať jdete do Pyšel od Nespek, od Čtyřkol nebo od Zaječic, vždycky jdete do kopce, takže zvláště ti, kdo odvykli pěší chůzi, těžce oddychují.

Jestliže pověst o vzniku jména Pyšely postrádá jakékoli historické jádro, je přesto zajímavá. Je totiž svědectvím o zvídavosti našich předků, kterým nešlo do hlavy, jak asi toto jméno vzniklo a snažili se ho nějak vysvětlit. A je také svědectvím, že slovo "pyšeti" bylo opravdu staročeské a už nepochybně velmi dávno zaniklo.

O dalších pověstech, týkajících se Pyšel, se dočtete v dalším čísle Pyšelského zpravodaje.

PhDr.Jiří Chvojka
historik

Sportovní rubrika

Konec fotbalové sezóny

Koncem listopadu všechna naše družstva ukončila podzimní část fotbalové soutěže. V okresním přeboru, ve kterém hrají, uspěla a obsadila druhá místa v tabulce. Tato skutečnost je nejen úspěchem našich hráčů, ale i celého funkcionářského sboru, sponzorů a dalších lidí, kteří se kolem pyšelského fotbalu točí. Pro ilustraci uveřejňujeme kompletní tabulky všech tří družstev. K podrobnějšímu hodnocení soutěže se vrátíme v dalším vydání zpravodaje.

A - mužstvo dospělí

1	Louňovice A	13	10	2	1	37:12	22
2	**Pyšely**	**13**	**8**	**3**	**2**	**43:14**	**19**
3	Brázdim A	13	7	4	2	36:22	18
4	V.Popovice A	13	7	4	2	27:11	18
5	Radošovice A	13	6	3	4	28:20	15
6	Pacov A	13	5	4	4	26:22	14
7	Mratín A	13	4	5	4	33:29	13
8	Ondřejov A	13	6	0	7	17:17	12
9	Kamenice A	13	5	2	6	22:31	12
10	Hrusice	13	5	1	7	21:33	11
11	Šibřina A	13	2	4	7	21:37	8
12	Zeleneč A	13	2	3	8	16:36	7
13	Říčany B	13	3	1	9	11:37	7
14	Klecany A	13	2	2	9	15:31	6

Žáci

1	Radošovice	10	9	1	0	67:6	19
2	**Pyšely**	**10**	**7**	**1**	**2**	**37:15**	**15**
3	Kunice	10	6	3	1	36:15	15
4	Senohraby		5	2	2	19:12	12
5	Dobřejovice	10	5	2	3	23:36	12
6	Kamenice	10	4	2	4	17:17	10
7	Říčany	10	3	2	5	13:17	8
8	V.Popovice	9	4	0	5	21:35	8
9	Ondřejov	10	2	1	7	10:26	5
10	Mukařov	10	1	2	7	8:36	4
11	Louňovice	0	0			0	
12	Pacov	10	0	0	10	6:44	0

Dorost

1	Říčany	13	9	2	2	28:15	20
2	**Pyšely**	**13**	**9**	**1**	**3**	**30:13**	**19**
3	Zeleneč	13	8	2	3	35:18	18
4	Mukařov	13	7	2	4	33:21	16
5	Jirny	13	6	4	3	34:29	16
6	Čelákovice	13	6	3	4	25:13	15
7	Brandýs	13	4	6	3	28:13	14
8	Úvaly	13	5	3	5	30:32	13
9	Radošovice	13	3	5	5	23:23	11
10	St.Boleslav	13	4	3	6	13:21	11
11	Dobřejovice	13	4	2	7	25:27	10
12	Ondřejov	13	4	2	7	17:27	10
13	Mnichovice	13	2	3	8	20:39	7
14	Klecany	13	1	0	12	8:56	2

JUDr. L. Papírník

Pyšelský zpravodaj

vydává OÚ Pyšely

registrováno pod č.j. 0320900292

Okresní úřad Praha - východ

odpovědný redaktor : **Mgr.Vladimír Paclík**

za pravdivost příspěvků ručí autor

Cena : 5,- Kčs